

РЕШЕНИЕ

№ 1487

гр. Варна, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 28 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Обрешкова

при участието на секретаря Валентина Ст. Батешкова
като разгледа докладваното от Силвия Обрешкова Административно
наказателно дело № 20223110201488 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на А. Т. А. против НП № 01/25.03.22 г. , издадено от Зам. Кмета на Община - Варна, с което за нарушение на чл.56 ал.2 от ЗУТ и чл.68 ал.1 от НУРППО, на осн. чл. 235 ал. 5 т. 7 от ЗУТ, на А. А. е наложено наказание глоба в размер на 1000 лева.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в предвидения от Закона срок и от лице с активна процесуална легитимация, поради което е приета от съда за разглеждане по същество.

В жалбата въззивната страна твърди наличието на съществени процесуални нарушения. АУАН и НП не били издадени от компетентни лица и не бил спазен тримесечният срок от откриване на нарушителя за издаване на АУАН. Оспорва извършеното нарушение.

В съдебно заседание въззивната страна се представлява от адв. А., която в писмени бележки пледира за отмяна на НП. На мястото била паркирана каравана, която била превозно средство, подлежащо на контрол по ЗДвП. Прави искане за присъждане на разноски.

Въззиваемата страна се представлява от ю.к. Д., която пледира за потвърждаване на НП. Становище по жалбата изразява и в писмени бележки. Обектът имал всички характеристики на преместваем съгласно §5 т.80 от ЗУТ.

В хода на съдебното производство съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 12.05.2021 г. се установило, че в поземлен имот с идентификатор 10135.3514.256, с площ от 7.92 кв. м. на ул. „Ак.Игор Курчатов" № 1Б в гр.

Варна, е поставен без разрешение преместваем обект, представляващ за друг вид обслужваща дейност. Преместваемият обект бил собственост на въззивника А. А. , а ПИ, където бил поставен бил частна общинска собственост, съгласно АОС 10173/03.07.2019 г. Установените обстоятелства били отразени в съставения по реда на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, Констативен акт №04/12.05.2021г. от длъжностни лица на Район „Младост" - Община Варна.

На 06.01.2022 г. на място била извършена проверка, при която се установило, че преместваемият обект все още е на същото място.

АУАН бил съставен на 11.01.22г. за нарушение на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и чл. 68, ал.1, т.1 от Наредба за условията и реда за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл.56, ал. 1 от ЗУТ. Същият бил предявен и връчен на нарушителя срещу подпис. В законоустановения срок по чл. 44, ал.1 от ЗАНН срещу АУАН постъпило писмено възражение, че обектът бил фургон, в който се съхранявали инструменти. Във възражението се сочи, че така съставеният акт дословно „коментира“ издаден по-рано акт №4/12.05.21 г.

АНО приел възражението за несъстоятелно и издал обжалваното НП.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства.

Съдът кредитира показанията на св. К. като конкретни, подробни, логични и не противоречиви. Като събрани по реда на НПК съдът кредитира писмените доказателства по делото, а именно – материалите по АНП, вкл.констативен протокол, справка за адрес и други, както и приобщените в съдебно заседание копие от протокол и копие от техническа експертиза по адм. дело № 309/22 г. Тъй като експертизата е назначена в производството, различно от настоящото, то съдът намира, че заключението на същата следва да се кредитира като писмено доказателство, а не като експертно заключение. Писменото доказателство - копие на техническа експертна извадка съдът кредитира частично, доколкото вещното лице е излязло от кръга на специалните си знания и е навлязло в правната сфера, давайки заключение, че обектът е предназначен да бъде теглен и за него "важи закон за движение по пътищата". В частта му, в която прави правни изводи това доказателство не следва да бъде кредитирано.

Фактическата обстановка не се оспорва от страните, оспорват се само правните изводи, че в описания поземлен имот е разположен именно преместваем обект по смисъла на ЗУТ.

При изпращане на преписката в съда АНО не е изпълнил задълженията си да я приложи в цялост, като е видно, че не са изпратени описаните в НП констативни протоколи от 31.05.2021г., 10.06.2021 г., 15.07.2021 г., 11.08.2021г., 08.09.2021г., 07.10.2021г., 05.11.2021 г., 03.12.2021 г. Не е приложен и протоколът от 06.01.22г., съставен при допълнителната проверка на обекта. Въпреки това съдът намира, че фактическата обстановка би могла да бъде изяснена и без тяхното приобщаване към доказателствата.

Предвид доводите на страните и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно неговата законосъобразност, обоснованост и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните правни изводи:

При провеждане на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения. Предвид приложената по делото заповед, АУАН и НП са съставени от компетентни лица, но в тях нарушението не е индивидуализирано като не е посочена датата на извършването му. Датата не е посочена нито от фактическа, нито от правна страна, като са изписани две дати – тази на която е констатирано нарушението с протокол № 4/12.05.21г. и тази на повторната проверка, когато се установило, че обектът все още е на същото място – 06.01.22г. Не става ясно дали АНО е наказал лицето за първата дата, или за втората, или за целия период. Датата е едновременно от категорията на съставомерните елементи на нарушението и на относимите към тях факти. Непосочването на датата е съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правото на защита. Това нарушава и гаранцията на правилото „non bis in idem“, като допуска опасност лицето да бъде наказано втори път за същото нещо. Предвид горното, съдът не споделя становището, че е достатъчно датата да става ясна от доказателствата по делото, но в конкретния случай следва да се посочи, че волята на АНО относно датата на нарушението не става ясна нито от доказателствата, нито от тяхното описание в НП.

В конкретния случай липсата на дата препятства и проверката дали е спазен срокът при издаване на АУАН. Ако лицето е наказано за нарушение, извършено на 06.01.22г., то АУАН би бил издаден в срок, но ако е наказан за нарушение, извършено на 12.05.21г., то до съставянето на акта са изминали повече от три месеца и това е достатъчно самостоятелно основание за отмяна на НП. АНО не ангажира доказателства за това, че нарушителят не е бил намерен, но съдът споделя становището в жалбата, че дори и да не е бил намерен, то съгласно чл. 40 ал.2 от ЗАНН, АУАН е следвало да бъде съставен в негово отсъствие.

Нарушението не е описано от фактическа страна, като е посочен извода, че е налице преместваем обект, но не са описани обстоятелствата, въз основа на които е направен този извод. Липсва описание на обекта, от което да се направи заключение дали той отговаря на признаците, изброени в легалната дефиниция за преместваем обект в §5 т. 80 от ЗУТ. Защитата се гради срещу фактите и липсата на факти, относими към съставомерните признаци на нарушението ограничава правото на защита и винаги е съществено процесуално нарушение.

В АУАН и НП не са описани и фактите, въз основа на които е направен извод, че именно въззивникът А. Т. А. е субект на нарушението, нито за това, че същото е виновно извършено. Сочи се единствено, че А.А. е собственик

на обекта, но не са описани обстоятелствата, въз основа на които са направени изводите за собственост и за това, че той е поставил обекта на това място.

Нарушението не е описано от правна страна, като не са посочени съставомерните му признаци, а описаните цифром нарушени правни норми си противоречат. От фактическа страна се сочи, че на 12.05.21 г. е установено разполагането на преместваемия обект без разрешение, както и че на 06.01.22г. се установило, че този обект не е отстранен доброволно. От правна страна словом не се описва конкретен състав на нарушение, а цифром се описва нарушение на чл.56 ал.2 от ЗУТ и на чл.68 ал.1 т.1 от Наредбата на Общински съвет - Варна за условията и реда за поставяне на преместваеми обекти на Общински съвет – Варна. Чл.56 ал.2 от ЗУТ гласи, че за преместваемите обекти се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината. А чл.68 ал.1 т.1 от НУРППО гласи, че обектите се премахват по заповед на Кмета на Община Варна при наличие на предпоставките на чл.57а ал.1 т.1-8 от ЗУТ. Така нито от фактическото, нито от правното, нито от съвкупното описание, може да стане ясно в какво точно се изразява нарушението – в това, че е поставен преместваем обект без разрешение, или в това, че този обект не е премахнат след издаване на заповед. Волята на АНО не се установява дори и от доказателствата, като видно от показанията на св.К., АУАН е бил съставен за това, че заповедта за доброволно премахване не е била изпълнена.

Не става ясно за какво е наказано лицето нито от фактическа, нито от правна страна, което ограничава правото на защита и поради това следва да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, водещо до извод за отмяна на наказателното постановление.

Тъй като не става ясно за какво е наказано лицето, съдът е лишен от възможност да се произнесе не само дали АУАН е съставен в срок, но и дали е извършено нарушението. Независимо от горното, за пълнота съдът намира за необходимо да изложи аргументи за това, че обектът е преместваем по смисъла на §5 т. 80 от ЗУТ. Това, че е произведен като каравана, не променя факта, че отговаря на всички други признаци, изрично описани в легалната дефиниция. Този обект не се е ползвал като каравана, бил е без гуми и е бил трайно установен на описаното място, като е видно от снимките, че е бил електрифициран и че е имал монтиран климатик. От приложената като писмено доказателство експертиза става ясно, че караваната е била спряна от движение, с демонтирани колела, сложена върху бетонни плочки, стоповете ѝ били счупени. В това и състояние тя категорично не може да се ползва като ремарке и не може да се говори за паркиране. Съгласно §6 т.17 от ЗДвП ремарке е пътно превозно средство, предназначено да бъде теглено от друго превозно средство. След като е с демонтирани гуми, без регистрация и без светлини, обектът в това състояние не може да бъде теглен и не може да бъде ремарке по смисъла на ЗДвП. А след като покрива всички признаци на преместваем обект, без значение дали е изначално произведен като каравана,

или като фургон и др. подобни, следва по отношение на същия да има издадено разрешение за поставяне. Поставянето му без такова разрешение е нарушение на чл.56 ал.2 вр. ал.1 от ЗУТ и е наказуемо по чл.232 ал.5 от ЗУТ. Неизпълнението на заповедта за премахване на обекта е нарушение на чл.68 ал.1 т.1 от НУРППО и е наказуемо по чл. 76 ал.3 от същата Наредба. Субект на първото нарушение е лицето, което е поставило обекта, а субект на второто нарушение е лицето, което е било длъжно да го премахне, но не го е сторило.

Предвид допуснатите съществени процесуални нарушения и наличието на основания за отмяна на НП, съдът намира, че не следва да се произнася по справедливостта на наказанието.

С оглед изхода на делото, в полза на въззивната страна следва да се присъдят направените по делото разноски, които видно от предоставеното пълномощно и списък на разноските, са в размер на 500 лева и са платени. По същите съображения, предвид уважаването на претенцията на въззивната страна, искането за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в полза на Община – Варна следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното Варненският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 01/25.03.22 г. , издадено от Зам. Кмета на Община - Варна, с което за нарушение на чл.56 ал.2 от ЗУТ и чл.68 ал.1 от НУРППО, на осн. чл. 235 ал. 5 т. 7 от ЗУТ, на А. А. е наложено наказание глоба в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА ОБЩИНА – ВАРНА да заплати в полза на А. Т. А. направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвяне на решението.

Съдия при Районен съд – Варна: _____